Osztályozás
Tárgy 308
Hely
Idő 1959.
Személy
Helyszám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Hajduska István
Cím:
Forrás:
1959. I. 28. (Hely)
A rózsaszínű ház (Oldal)

Magyar Nemzet

A Rákóczi út 34. számú ház homlokzatát rózsaszínűre festették!

Ez a dolog akkor derült ki, amikor az új ruhába öltözött épület elől elkerültek az állványok. A hatvanhetes villamoson döcögök be naponta Zuglóból a városba. Reggeli, álmos, morcos utasok között szorongunk ilyenkor mindahányan. Azon a reggelen, amikor ez a szenzáció kipattant, egy átlagosnál zsémbesebb öregúr a fejéhez kapott.

— Brrrr! Émelyeg a gyomrom! Olyan, mint egy puncstorta!

Néhány állva alvó szemében érdeklődés villant. Ezek megszemlélték a botránkozás okát, majd a méltatlankodót. — Nem is olyan ronda — vélekedett valaki, aki nem szereti a bonyodalmakat. A magas, bajuszos szerényen bejelentette, hogy ő mint szakértő szól a kérdéshez és rögtönzött kiselőadást tartott a századelejei építőstílusokról, a végén megdicsérve a merész kezdeményezést, amellyel a mázolók a sivár homlokzatot érdekessé tették. Mind többen szóltak bele és az elmélyült vita két megállón át tartott, majd az értekezlet lassan lemorzsolódott.

Azt szokták mondani, hogy a nagyvárosi élet atomizálja a társadalmat, önzővé, rideggé faragja lakosait. Az ember reggel felkel, valahogyan felnyomakszik a villamosra, lökdösődik, szitkozódik, beül a hivatalába, vagy odaáll a gép mellé, amikor vége a bérnapnak, lecsapja azt, ami a kezében volt, ismét feltolakszik a járműre és hazavágtat. Bérházában még a szomszédot is alig ismeri, és az a jó, ha nem ismeri, mert akkor nem kérik kölcsön a mákdarálót, a tizliteres fazekat és nem járnak be telefonálni. Nem érdekli őt a köz ügye túlságosan, legfeljebb annyira, hogy elolvassa a reggeli lapot.

Az előbbi kis eset is azt tanúsítja, hogy ez nem igaz. De van még példa ezer, kezdve az árkádoktól a Margitsziget vészes beépítéséig, hogy a budapesti embert igenis izgatják a budapesti dolgok. Tűnődik, töpreng városa sorsán, ha úgy adódik, mérgelődik, kritizál és van ezer ötlete, mit, hogyan csinálna, ha egyszer hip-hop, ő lenne a nagy falu gazdája.

A Hazafias Népfront budapesti titkárságán azt mondják, hogy a varázslat megtörtént. Aki gazdai jogait gyakorolni akarja, jöjjön bátran, szívesen látják, mert bár már sokan összegyűltek tevékeny emberek, de az okos főből, dolgos kézből soha sincsen elég.

Nagy tervek fornak, szövődnek itt, amit hivatalos nyelven úgy hívnak, hogy várospolitika. Ez röviden azt jelenti: van a városnak a költségvetésében pénz erre és arra. Mint ismeretes, a pénz az sohasem elég. Tessék emberek: mondjátok meg, hogyan lehetne ezeket az összegeket a legcélirányosabban felhasználni és ami még fontosabb: hogyan lehetne a tíz forintot tartalmazó erszényből húszat, esetleg harmincat kivenni.

Mert lehet. Ez is olyan varázslat, mint az iménti. A lágymányosiak színpadot akartak. Kevés volt a pénz, dolgoztak a leendő nézők, hogy mégis meglegyen. A Hazafias Népfront budapesti titkárságának várospolitikai bizottsága tervében szerepel a politechnikai ház létesítése, a főváros rendezésének kérdése, a túlzsúfoltság, a budapesti termelőszövetkezetek munkája. Kerületenként ezer és ezer, szép Budapestjét szerető ember kutat ,tervel és dolgozik azon, hogy büszkén elmondhassa: lám, ez az én fertályom. Csinos, tiszta, modern. Nincs is ennél otthoniasabb, kedvesebb város a világon...

Hajduska István